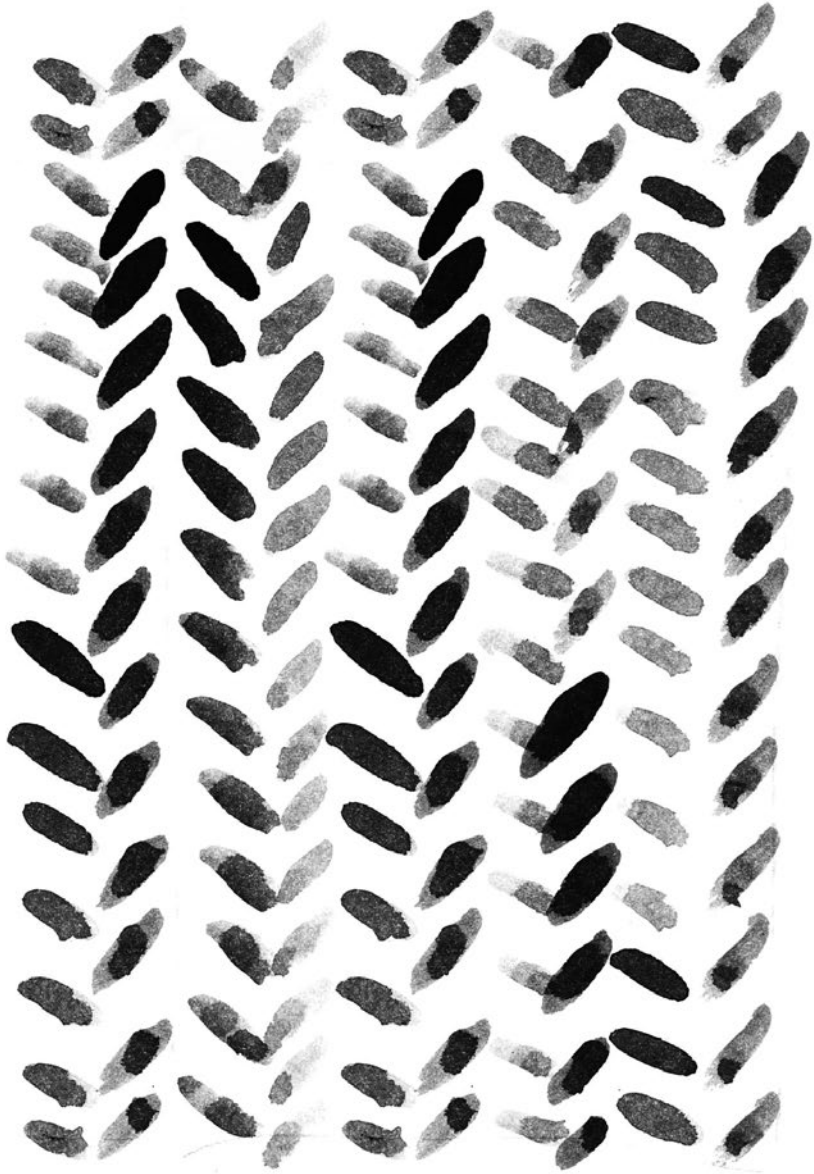

CHIMAMANDA NGOZI ADICHIEOVÁ

Feminismus
je pro
každého

HOST

Feminismus

je pro

každého

WE SHOULD ALL BE FEMINISTS

© 2012, 2014, Chimamanda Ngozi Adichie

All rights reserved

Translation © Petr Štádler, 2018

Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2018

(elektronické vydání)

ISBN 978-80-275-0401-5 (PDF)

ISBN 978-80-275-0402-2 (EPUB)

ISBN 978-80-275-0403-9 (MobiPocket)

Úvod

Následující text představuje upravenou verzi přednášky, se kterou jsem v prosinci roku 2012 vystoupila na akci TEDxEuston, což je každoroční konference zaměřená na Afriku. Přednášející z nejrůznějších oborů zde krátkou, hutnou formou prezentují témata, která mají Afričany a příznivce afrického kontinentu nějak podnítit a motivovat. Několik let předtím jsem se jiné konference TED zúčastnila s přednáškou „Nebezpečí jediného příběhu“ o tom, jak nám stereotypy zužují a utvářejí vnímání, obzvláště vnímání Afriky. Připadá mi, že stereotypy zužují i význam slova „feminista“ a vůbec sám koncept feminismu. Když mě bratr Chuks a můj nejlepší přítel Ike, spoluorganizátoři konference TEDxEuston, přemlouvali, ať na akci vystoupím, nemohla jsem odmítnout. Rozhodla jsem se,

že promluví o feminismu, protože je to pro mě zcela zásadní téma. Obávala jsem se, že se třeba nesetká s nejpříznivějším ohlasem, ale doufala jsem, že vyvolám potřebnou diskusi. Ten večer jsem tedy na pódiu zažívala pocit, jako bych předstoupila před svou rodinu — měla jsem před sebou vlídné a pozorné publikum, které ovšem možná nebude mít pro téma mé přednášky pochopení. Jenže když jsem skončila, dostalo se mi ovací vestoje a to mě naplnilo nadějí.

Feminismus je pro každého

Okoloma patřil v dětství k mým nejlepším kamarádům. Bydlel ve stejné ulici jako já a dohlížel na mě jako starší bráška — kdykoliv se mi líbil nějaký kluk, šla jsem se zeptat Okolomy, co si o něm myslí. Byl vtipný a inteligentní a nosil zašpičatělé kovbojské boty. V prosinci 2005 zahynul při leteckém neštěstí na jihu Nigérie. Pořád se mi ještě nedaří přetavit do slov, jak jsem se tehdy cítila. Okoloma byl člověk, se kterým jsem se mohla svobodně dohadovat, smát se i upřímně rozmlouvat. Člověk, který mě jako první označil za feministku.

Bylo mi tehdy asi čtrnáct. O něčem jsme se u něj doma hádali a chrlili na sebe polovičaté znalosti načerpané z knih. Už si nevzpomenu, o co šlo, ale když hádka nebrala konce,

Okoloma se na mě podíval a povídá: „Hele, ty jsi feministka.“

Nebyl to zrovna kompliment, to jsem mu poznala na hlase. Vyslovil to stejným tónem, jako se říká třeba: „Zastáváš se teroristů.“

Nevěděla jsem, co ten výraz „feministka“ přesně znamená. Ale taky jsem nechtěla, aby to Okoloma poznal, a tak jsem ho jen odbyla a hádala se dál. Hodlala jsem si to slovo najít ve slovníku, jakmile dorazím domů.

